



Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 21 listopada 2025 roku

Sprawa: Odpowiedź MFiG na interpelację nr 13345
Znak sprawy: DD3.054.46.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr 13345 złożoną przez Pana Posła Janusza Kowalskiego, proszę przyjąć następujące wyjaśnienia.

Sytuacja osób z niepełnosprawnościami to jeden z najważniejszych obszarów zainteresowania Państwa. Świadczą o tym, mające swoje źródło w polityce społecznej, inicjatywy poprawiające jakość i komfort życia osób z niepełnosprawnościami, a także ich rodzin.

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych¹, pomimo że nie należy do instrumentów tej polityki, również zawiera regulacje, które wpisują się w ten nurt. Przede wszystkim należy wskazać na ulgę rehabilitacyjną, której celem jest pomoc osobom z niepełnosprawnościami w usamodzielnianiu się i pokonywaniu barier związanych z trudnościami wynikającymi ze schorzeń.

Ulgą rehabilitacyjną unormowana w art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy PIT umożliwia bowiem odliczenie od podstawy opodatkowania wydatków związanych z wykonywaniem czynności życiowych, poniesionych w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą z niepełnosprawnościami lub podatnika mającego na utrzymaniu taką osobę.

Przy czym rodzaj tych wydatków został ujęty w zamkniętym katalogu określonym w art. 26 ust. 7a ustawy PIT. Z uwagi na uwarunkowania odliczenia, wydatki te można podzielić na Nielimitowane, tzn. takie, które podatnik może odliczyć od dochodu (lub przychodu w przypadku opodatkowania ryczałtem od przychodów

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm., zwana dalej „ustawą PIT”.

ewidencjonowanych) w całości oraz limitowane, czyli te, które są ograniczone dolnym, bądź górnym limitem. Przywilej odliczenia wydatków bez limitu jest charakterystyczny dla tej ulgi i odróżnia ją od innych ulg podatkowych, jak choćby od ulgi termomodernizacyjnej, w której ustawodawca określił maksymalny limit możliwych do uwzględnienia w rozliczeniu podatkowym wydatków.

W grupie wydatków nielimitowanych, czyli tych, których wysokość odliczenia uzależniona jest jedynie od wysokości dochodu podatnika, znajdują się wydatki na adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności (art. 26 ust. 7a pkt 1 ustawy PIT).

Odnosząc się do istoty zagadnienia poruszonego w ww. interpelacji poselskiej, zauważam, że ustawodawca celowo w tym przepisie nie wskazuje, jakie konkretnie wydatki mogą zostać odliczone w ramach adaptacji i wyposażenia mieszkań bądź budynków. Przepis ten ma bowiem charakter uniwersalny, po to, aby na jego podstawie z odliczenia mógł skorzystać zarówno podatnik z niepełnosprawnością ruchową, sensoryczną, jak i każdą inną. Takie podejście ustawodawcy pozwala na dostosowanie ponoszonych przez podatnika wydatków do rodzaju niepełnosprawności. Próba dookreślenia katalogu takich wydatków nie jest zatem uzasadniona.

Zwracam przy tym uwagę na kluczowe sformułowanie zawarte w tym przepisie, mianowicie - że muszą to być wydatki poniesione „*stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności*”. Wobec powyższego tak, jak już zostało wskazane, każdy podatnik korzystający z tej preferencji podatkowej, odpowiednio do potrzeb wynikających z rodzaju i stopnia swojej niepełnosprawności, ma możliwość uwzględnienia w rozliczeniu podatkowym wydatków poniesionych na stworzenie „warunków mieszkaniowych” ułatwiających mu codzienne funkcjonowanie.

Próba skatalogowania rodzaju wydatków podlegających odliczeniu na podstawie omawianej regulacji mogłaby przynieść odwrotny skutek w postaci uniemożliwienia odliczenia w niektórych przypadkach. Użycie w tej normie techniki legislacyjnej w postaci katalogu otwartego nie jest zatem przypadkowe, przeciwnie jest przemyślane z przyczyn już omówionych.

Przechodząc z kolei do wątpliwości dotyczących możliwości objęcia ulgą rehabilitacyjną wydatków poniesionych w trakcie budowy, jeśli służą one przystosowaniu pomieszczeń do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, zauważam, że przepis nie wyklucza takiego przypadku. Zatem omawianą ulgą można objąć - przy spełnieniu pozostałych warunków odliczenia określonych dla tej ulgi w ustawie PIT - również wydatek poniesiony stosownie do potrzeb konkretnego podatnika wynikających z jego niepełnosprawności, także wówczas, gdy wydatek taki został poniesiony w toku budowy budynku mieszkalnego.

Takie stanowisko powinno być znane organom podatkowym, co potwierdzają zamieszczone w Systemie Informacji Celno-Skarbowej EUREKA interpretacje indywidualne wydane przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, w których uznano stanowisko wnioskodawców za prawidłowe, gdy adaptacja i wyposażenie

nowych mieszkań oraz nowo budowanych budynków mieszkalnych odpowiadały potrzebom wynikającym z niepełnosprawności.

Z Systemu Informacji Celno-Skarbowej EUREKA wynika, że w okresie od 2022 roku do końca I półrocza 2025 roku wydano 54 interpretacje indywidualne dotyczące ulgi rehabilitacyjnej w zakresie adaptacji i wyposażenia mieszkań oraz budynków mieszkalnych.

Jednocześnie z uwagi na zbyt ogólne przedstawienie w interpelacji kwestii nierównego traktowania przez organy podatkowe podatników chcących skorzystać z odliczenia w ramach ulgi rehabilitacyjnej wydatków poniesionych na adaptację i wyposażenie mieszkań osób z niepełnosprawnościami, nie jest możliwe szersze odniesienie się do tego zarzutu.

Wobec powyższego Ministerstwo Finansów nie planuje wydania interpretacji ogólnej w przedmiocie wskazanym w interpelacji.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów